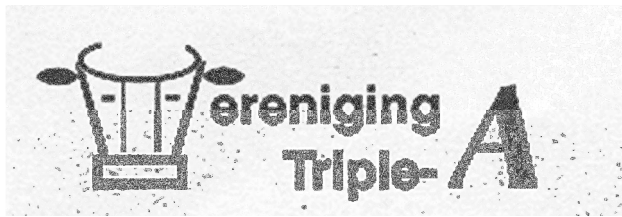

Triple-A vereniging opgericht 20-10-1992.
Correspondentieadres:
Secretaris Joost Wesselingh
Burmaweg 4 2381 NZ Zoeterwoude

NIEUWSBRIEF

Inhoudsopgave	pag
<i>Beste Leden</i>	2
<i>Automatisch betalen</i>	3
<i>Stoas Hogeschool</i>	3
<i>Boekje: de Koe</i>	3
<i>Boek: Dan Mc Enery ontmoet Weeks</i>	6
<i>Even voorstellen</i>	9
<i>Vragen aan Harry Weier</i>	9
<i>Bob Miller laat koeien analyseren</i>	11
<i>Verslag Nieuw Zeeland</i>	12

Cows can be good. Een fraaie jersey van Bruce Cameron in Nieuw Zeeland

Beste leden,

We zijn bezig met de voorbereidingen voor de volgende jaarvergadering. We willen voortborduren op de lijn die we de laatste jaren al ingezet hebben, namelijk kritisch volgen van de ontwikkelingen in de fokkerij. Door de ki's wordt weer dezelfde fout gemaakt als pakweg 20 jaar geleden: de pink is weer stiermoeder en opfokstiertjes zijn weer stiervader, weer selectie op vroegrijpheid. Al denkt men nu op basis van DNA te kunnen zien of de gebruikseigenschappen voldoende zijn. Aan de aAa-codes kun je al zien dat er weinig variatie is, code 5 en 6 komen weinig voor.

Als je een vervolg wil geven aan de vorige jaarvergadering, is het goed om te kijken naar, wat hebben we daar van opgestoken. Bob Miller opperde het idee om bij oudere koeien naar de genomics te kijken, en zo 5 jaar langer geduld te hebben. Geduld was ook het woord dat Kees van Velzen gebruikte, maar hij bedoelde dat je beter stieren kan gebruiken met een hoge betrouwbaarheid, en hij vond dat er andere cijfers beschikbaar moeten komen. Hij noemde daar het aanhoudings percentage op 12, 24, 36, 48, 60 maanden. Deze en andere cijfers zijn er wel, maar niet voor iedereen inzichtelijk. Het probleem is, dat we in de huidige manier van stieren rangschikken, niet kunnen zien welke stier van al die lijsten geschikt is voor gebruik. Elke draai komen er weer, ik weet niet hoeveel, nieuwe stieren bij. Stieren die op papier beter lijken maar waarvan er misschien 1 of 2 werkelijk iets toevoegen aan wat er al is. Maar welke 2 dat zijn kun je niet zien, daar kom je pas jaren later achter als ze opvallen door hun probleemloosheid en levensduur. De vraag doemt dan op, zijn er niet cijfers te vinden waarmee je eerder kunt zien welke stieren geschikt zijn. Als triple-A boeren filteren we er al een hoop rommel uit, door naar de code en de afstamming te kijken, maar je zou meer willen. Wij denken dat 1 van de problemen ook is dat de cijfers veel te veel gecorrigeerd worden, zouden de ruwe cijfers niet beter zijn en al die afstammings gegevens niet beter weg

gelaten kunnen worden? Is het wel zo, dat alle zonen van Kian per definitie een slechte vruchtbaarheid hebben?

We hebben met een afvaardiging van het bestuur een gesprek gehad met Roel Veerkamp, hoogleraar fokkerij aan de WUR in Wageningen en voorzitter van het GES. Dit gesprek heeft niet geleid tot meer wederzijds begrip. Als wij ruwe cijfers willen dan gaan we volgens hem terug naar de jaren 60, hij is van mening dat fokwaarden nog steeds het beste instrument is om in de fokkerij je doel te bereiken. We legden hem voor dat er al meer dan 10 jaar op levensduur gefokt wordt en dat de levensproductie niet omhoog gaat, hij zei dat hij niet wist wat de levensproductie momenteel is. Voor iemand die betaald wordt om elke dag met fokkerij bezig te zijn is dat zeer bedenkelijk. Ook verwachtten wij te veel van de fokwaarden, zei hij, wat weer in tegenspraak is met bovenstaande. En wat is er trouwens mis om eens even te resetten en vanuit de jaren 60 tot nu te kijken, wat was goed en wat zou nu weer bruikbaar kunnen zijn. Het % onvolledige lijsten is bijvoorbeeld op een gegeven ogenblik weg gelaten, dat was een mooie indicatie of veehouders tevreden waren of niet. Ronald had 7% en z'n generatiegenoot Tornado 22%, Ronald ruim 300 Inet en Tornado boven de 500 Inet. Hoe het afgelopen is weten we, de Tornado's werden tournedos en de Ronalds werden goed producerende oude koeien. Als je nu een stier heb met Ronald in zijn afstamming geeft dat al vertrouwen, stieren met Tornado in de afstamming zijn er misschien niet eens. Je moet je ook niet blind staren op zo'n cijfer %onvolledige lijsten, maar het geeft wel iets aan. En als veehouders daar graag naar kijken, wie ben je dan als foktechnicus om te zeggen, die cijfers krijg je niet meer te zien, terwijl het ook nog eens onze eigen cijfers zijn. Ook het idee van Bob Miller hebben we besproken, maar als we die snelheid er niet inhouden laten we teveel kansen op vooruitgang liggen. En genomics bij oudere koeien is ook niet mogelijk omdat het vergelijkingsmateriaal al niet meer aanwezig is, zo werd ons uitgelegd. "Want genomics is een optelsom van afwijkingen van het gemiddelde".

Als thema voor de jaarvergadering hebben we "dat we als mensen een verantwoordelijk hebben in wat voor koeien we creëren". Het klinkt misschien wat zwaar, maar elke keer als je een koe insemineert neem je een beslissing. Probeer je een koe te fokken die goed functioneert of ga je voor de vroegrijpheid, een hoge vaarzenlijst en als je mazzel heb nog een keer drachtig en dan is de volgende generatie weer aan de beurt. Als je naar de gemiddelde levensproductie in Nederland kijkt is dat 30.000 kg. Dan zijn er veel koeien die maar 1 of 2 keer afkalven. Daarom dit thema, wij denken dat het anders kan en anders moet om genoeg draagvlak te houden. Want het gaat niet om wel of geen megastallen, wel of geen weidegang enz. Het gaat erom of een koe relaxed is in haar omgeving. Al spreekt de koe in de wei nog altijd tot de verbeelding. Maar ook voor de koe in de wei is het beter dat ze goed functioneert.

De jaarvergadering is dit jaar niet in november omdat de sprekers die we gevraagd hebben dan niet kunnen. Wie dat zijn houden we nog even voor ons omdat we eerst nog een gesprek met hen hebben. Wel kunnen we u mededelen dat het februari of maart zal worden, u krijgt op tijd een uitnodiging.

De voorzitter.

Automatisch betalen = gemak voor de vereniging= voordelig voor de leden

Veel leden van onze vereniging betalen al automatisch. Dit is voor de vereniging en voor de leden de goedkoopste manier voor het innen van de contributie. Het bespaart ook nog eens veel tijd voor de penningmeester. Toch zijn er ook nog steeds leden die niet automatisch betalen. Daarom doen wij bij deze een oproep aan deze leden om contact op te nemen met de penningmeester om dit te wijzigen. Automatisch betalen houdt ook nog eens in dat de jaarcontributie met € 2,50 wordt verlaagd. In tijden van crisis toch altijd mooi meegenomen.

Met vriendelijke groet,

De penningmeester

Eelco Zandvliet

0513 529339 of via afkezandvliet@hetnet.nl

Stoas

Onlangs kregen wij een e-mail van de Stoas hogeschool in Wageningen. De lerarenopleiding van de landbouwscholen. Zij gaven aan 4 lessen te besteden aan triple-a waarvan 3 uit het boekje van Willem van Laarhoven. Daarbij wouden ze 1 les tussen de koeien doorbrengen en vroegen ons of we als vereniging ook adressen konden aandragen. Maurice, die in de buurt van Wageningen komt te analyseren, heeft dit opgepakt en wil daarbij wel tekst en uitleg gaan geven tussen de koeien. Een goede ontwikkeling dat er ook vanuit het onderwijs aandacht komt voor triple-a.

De Koe Lichaamsbouw en inwendige organen

Bestuurslid Joost Weselingh is aan het verhuizen geweest en kwam een boekje tegen die zijn opa destijds op de landbouwschool gebruikte. Het boekje is uit 1919 en staat vol met beschrijvingen van de lichaamsbouw. Het boekje stamt uit de tijd voordat we de koeien veel te rond gingen fokken. Dit keer een tweede stukje uit het boekje

Kaken

Deze wenst men breed en goed gespierd. Bij jonge dieren zijn ze meer gewelfd dan bij volwassene. Bij fijn gebouwde, goede melkkoeien ligt de huid op de kaken, wel in fijne plooiën.

Keelgang

Deze moet ruim zijn, dat wil zeggen, de afstand van de kaaktakken moet, vooral in het achterste gedeelte, groot zijn. Dit is gemakkelijk voor de beweging van het hoofd. Dieren die te veel verfijnd zijn, hebben in de regel smalle kaken.

Nek

De overgang tussen hals en hoofd moet flink krachtig en breed zijn. Een smalle, scherpe nek komt voor bij zwakke, in de jeugd slecht gevoede of te veel verfijnde dieren. Bij stieren is de nek breder.

Hals

De hals moet niet te kort zijn en verder tamelijk breed en krachtig. Een zeer korte, op de zijvlakten sterk gespierde hals met een brede bovenrand ziet men bij dieren die speciaal voor vetmesting geschikt zijn. Ook bij vroegrijpe dieren, en bij dieren die in het eerste levensjaar sterk gevoed zijn, is de hals kort. Een te lange, smalle, op de zijvlakten slecht gepierde hals, waarvan de bovenrand dikwijls ingebogen, en de kam zeer smal, en die door duidelijke verdiepingen van de schouder gescheiden is, wijst wel op melkrijkheid, doch tevens op teveel verfijning en verzwakking. Bij het melkveestype wenst men de middelmaat wat lengte betreft, verder de nodige breedte en vrij goed gepierde zijvlakten, die gelijkmatig in de schouder overgaan. De bovenrand van de hals moet recht en het liefst horizontaal zijn of iets naar de schoft oplopen. Bij stieren, vooral bij oudere, is de bovenrand wel eens iets gewelfd en de kam breed, als gevolg van vetafzetting. Bij jonge stieren mag dit niet voorkomen, De huid op de zijvlakten moet bij het buigen van de hals een groot aantal fijne plooien vormen. Niet graag zien we een gering aantal grove plooien ,wat op grofheid wijst. Aan de voorrand van de hals treft men bij veel dieren in de onderste helft een afhangerende huidplooi, het kossem, bij stieren dikwijls meer ontwikkeld dan bij koeien. We zien graag het kossem zo weinig mogelijk ontwikkeld.

Romp

We onderscheiden de romp in het voorstel, de middenhand en het achterstel en zullen deze drie achtereenvolgens gaan beschouwen.

Borstholte

Voor een goede ontwikkeling van longen en hart is het nodig dat de borstkas voldoende ruim is. In een kleine borstkas is geen ruimte voor goed ontwikkelde organen. Wil een dier gezond zijn en weerstand kunnen bieden aan allerlei schadelijke invloeden, dan moet het een goede ademhaling en een krachtige bloedsomloop hebben, en deze zijn alleen bij krachtige organen en een ruime borstkas mogelijk. Wij zullen nader zien, hoe wij bij verschillende delen van de romp de vormen zo

wensen, dat zij wijzen op flinke breedte, diepte en lengte van de borstholte.

Schoft

Deze wordt gevormd door de doornvormige uitsteeksels van de 2^e tot 7^e rugwervel en de schouderbladkraakbeenderen. Wij wensen de schoft breed, omdat dit wijst op een goede welving van de ribben. Een smalle schoft mogen wij bij veel melkkoeien aantreffen, toch wijst zij op plattribbigheid en een smalle borstkas, die wij niet wensen. De bovenlijn van de schoft moet in een rechte lijn met de bovenrand van de hals en rug liggen of weinig daarboven verheven zijn. Bij dieren met een zwak voorstel en platte ribben is de scherpe schoft tevens hoog. Soms is de ontwikkeling van de spieren, die romp en schouder verenigen zo gering dat de borstkas tussen de schouder zakt en een hoge schoft ontstaat met in het midden een overlans lopende sleuf tussen de kraakbeenderen van de schouderbladen. Men heeft deze sleuf weleens de melksleuf genoemd. Bij fijne dieren mag deze sleuf voorkomen, zeker wijst zij op te grote verfijning en zwakte. Terwijl wij bij kalveren meermalen zulke schoften aantreffen, wordt deze op hogere leeftijd dikwijls veel beter.

Borst

Deze moet breed en vrij diep zijn. Een brede borst wijst op flinke welving van de ribben. De smalle borst wijst op weer op te grote verfijning, waarbij minder weerstandsvermogen tegen ziekten, vooral tegen tuberculose gepaard gaat. Een geiteborst of holle borst ontstaat, als de schouders ten gevolge van een slechte verbinding met de ribwand naar voren geschoven zijn. Het kossem moet aan de voorborst zeer weinig ontwikkeld zijn. Door druk op het grondhout of de knieboom ziet men hier dikwijls een legger ontstaan, die in het begin pijnlijk, later pijnloos en eenmaal verouderd moeilijk verdwijnt.

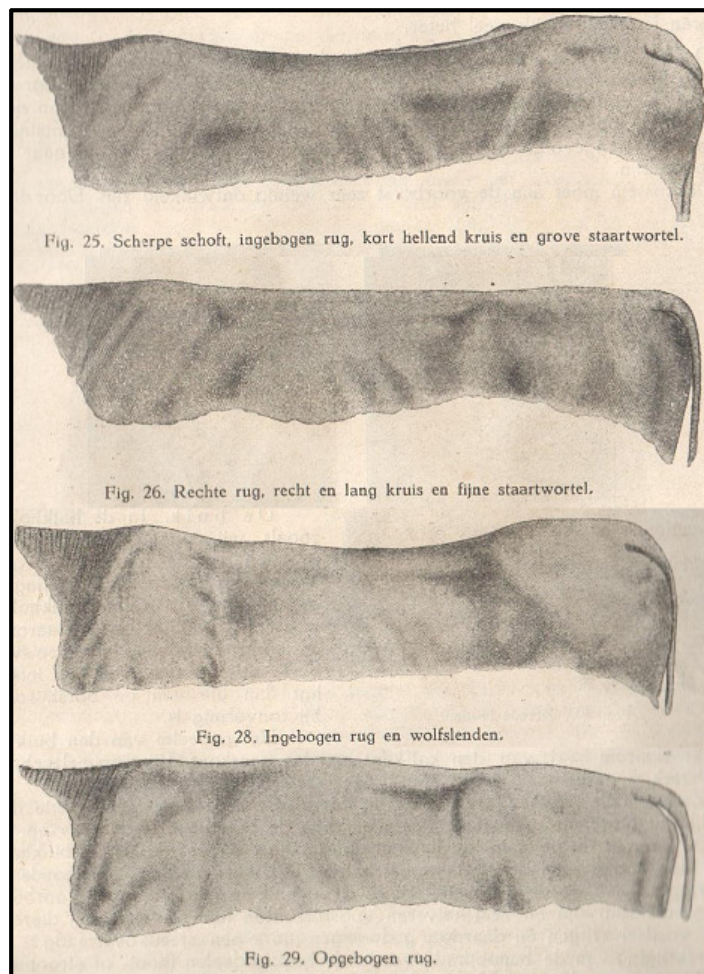
Ribben

De ribben moeten flink gewelfd zijn, vooral de achterste ribben, maar ook de voorste. Dikwijls zijn de ribben in het voorste gedeelte te plat, waardoor achter de schouder wel een verdieping, het

"hazeleger" ontstaat, de koe "eng om het hart" wordt. De koe moet "gevuld achter de schouders" zijn. De diepte van de borst is van groot belang en deze kunnen wij het best beoordelen, als we naast het dier staan. "De koe" zegt men wel 'moet niet hoog op de benen zijn, er moet niet veel wind onder door gaan "en wil daarmee zeggen dat men een diepe borst wenst. Is de borst ondiep, dan lijkt het dier hoog op de benen, De ribben moeten breed en fijn van bouw zijn. Een slechte spierverbinding tussen schouders en borstwand kan ook een reeds genoemde "hazeleger" doen ontstaan. Soms is de laatste rib te kort, men spreekt dan van een halve rib. Veel veehouders beschouwen dit als een ernstige fout, zij is echter meer een schoonheidsgebrek, wanneer het tenminste geen aanleiding geeft tot te lange flank

Rug

Deze vormt het bovenzvlak van de borstholte en wordt gesteund door de 13 rugwervels. Hij moet breed, tamelijk lang en recht zijn. Een brede rug wijst op goede welving aan de ribben en goed ontwikkelde rugspieren. Een smalle, dikwijls tevens scherpe rug gaat gepaard met plattribbigheid en een smalle borstholte. De lengte van de rug is bij verschillende rassen zeer verschillend; een korte rug meent men, komt voor bij vroegrijpe dieren, die vooral voor vleesproductie geschikt zijn, een lange rug bij laatrijpe dieren, speciaal voor de melkproductie. Men wenst daarom een tamelijk lange rug. Men zou oppervlakkig zeggen dat een rug nooit te lang kan zijn, omdat bij een lange rug de borstkas lang en daardoor groot wordt. De praktijk leert echter, dat bij een zeer lange rug, de borstholte smal is door de plattribbigheid die dan steeds voorkomt. Wat wij dus in lengte winnen, verliezen we in de breedte. De te lange rug wijst op te grote verfijning en volkomen ongeschiktheid voor vleesproductie.

Een rechte rug is een bewijs van krachtige lichaamsbouw. De brede rug is daaom in de regel recht. Toch komen bij deze afwijkingen voor en ziet men ook dikwijls smalle en toch rechte ruggen. De rechte rug moet horizontaal zijn of een weinig naar achteren oplopen. Is de rug meer of minder ingebogen, dan spreekt men van weinig rug, een weke rug of een lage rug. Wij zien deze rug het meest bij oudere dieren, die veel melk gegeven hebben en een aantal kalveren voortbrachten, die altijd op stal staan of zwak van bouw zijn. Bij stieren is een weke rug een grote fout. Een opgebogen rug ziet men wel bij werkdieren. Bij koeien die vetgemest zullen worden wenst men de rug wel enigszins opgebogen omdat men dan zeker is, dat hij, als het lichaam zwaarder wordt, niet te week zal worden.

Boek: Dan Mc Enery ontmoet Weeks

*Ook in deze nieuwsbrief hebben we weer een stukje vertaald uit het boek *Creating Balance Between Form and Function**

In de beginjaren 50 had ik een advertentie van Bill Weeks in de Holstein World gezien. Iedereen die probeerde goed vee te fokken las de Holstein World; het was als een bijbel voor ons. Maar goed, er was gewoon iets met die advertentie dat me pakte en ik zag direct de waarde van wat hij probeerde te doen. Ik schreef hem eerst een brief en het duurde niet zo lang voordat hij kwam om onze veestapel te analyseren. St Mary's (het schoolbedrijf van St Mary's college waar Dan bedrijfsleider was) was een van de eerste, als het niet de eerste was, waar hij kwam te analyseren in Minnesota.

Ik kreeg veel kritiek voor het binnenhalen van Bill om zijn analysewerk te doen. Lyle Hohenstein was de andere fokker die een groot voorstander was van analyseren. Hij en ik waren degenen die Bill zijn programma veel promoten in Minnesota. Onze Terrace Height veestapel was aardig gerespecteerd in die tijd en wanneer anderen de voordelen zagen in onze veestapel als resultaat van analyse, begonnen anderen het ook te gebruiken.

Ik ging in die tijd nogal eens met Bill mee. Hij was al lange tijd aardig veel op de weg voor hemzelf. Tenminste hier in het Midwesten. Dus hij nodigde me uit om met hem mee te rijden. Er was 1 trip naar Milwaukee in het voorjaar van 1955 die een grote impact had op onze veestapel, alsook de Chambric veestapel later, waar Bill toen op het bedrijf zat.

Toen we op weg waren, zei Bill dat hij een stukje om wou rijden om te stoppen bij een bedrijf voor een kort bezoekje aan een klein bedrijf. Dat was wat mij betreft goed. We reden door een klein dorp wat Boscobel heette. Daar is een collega van je waarvan ik graag wil dat je die ontmoet. Zijn naam is Harold Tuffley en hij boert op een bedrijf waar

eerder een voormalig gouverneur van Winsconsin woonde.

Goed, we reden het erf op en er was een ingehuurd persoon daar. Bill vroeg aan hem, "waar is Harold?" We hebben hem 2 weken geleden begraven was het antwoord. Bill was verbijsterd. Hij zei dat hij graag zijn respect en condoleance zou willen tonen aan Harold zijn weduwe, Emma. Daarna gingen we naar achteren om het vee te bekijken. Achteraf op een laag stukje grond stond een grote, zwarte stier die Maytag Burke Beechwood Fobes heette.

Maar om hier even terug te gaan. Voor deze trip, toen Bill onze veestapel had geanalyseerd, zei hij dat we een RRS stier nodig hadden.

Goed, hier stond deze Beechwood stier voor ons en Bill die naast me stond zei, "dit is de stier voor jou. "Misschien had hij dit in gedachten voordat we hier stopten en was dit de reden waarom we waren omgereden. Ik heb me dat vaak afgevraagd over de jaren maar heb het hem nooit gevraagd.

Dus ik zei tegen Mrs. Emma Tuffley, die mee naar buiten was gekomen om naar het vee te kijken. "wat gaat u met die stier doen?". Hier was hij dan, een volwassen stier met melkgevende dochters op het bedrijf en aangelijnd aan 1 enkele ketting in het weiland achter de stal.

Ze zei, "Oh, we gaan hem verkopen."

Toen zei ik tegen haar, 'hoeveel wilt u voor hem hebben?

"Ze zei, Goed, ik wil graag.. – Ik zal u vertellen wat – Ik spreek met mijn zwager. Hij weet wel hoeveel.

"Ik vertelde Mrs. Tuffley dat ik haar zou bellen de volgende dag. Ze moet gedacht hebben dat ik een veekoopman uit New York was of zoiets. Ze kreeg mijn connectie met St. Mary's college niet mee.

"Maar goed, ik belde haar de volgende dag en toen zei ze, 'we willen rond de 1500 dollar voor de stier.

"Ehh, ik zei. "Ik wil de stier graag kopen voor \$ 1000. Dit was grofweg vleesprijs of iets beter voor een stier van zijn omvang in die tijd.

Maytag Burk Beechwood Fobes (VG-3y)

Pictured in 1955 in the Tuffley farm pasture, this is how Beechwood looked when Brother Baldwin stopped with Bill Weeks and purchased him for St. Mary's College herd at Winona, Minnesota. Twenty-three daughters sold in the 1955 Tuffley dispersal of the 69 head cataloged.

"Ze zei, 'Goed, dat is goed. Omdat het voor St. Mary's College is, kan je de stier kopen voor die prijs. 'toen maakte ze mijn connectie met het Katholieke College. De Tuffleys waren ook echte katholieken. Dus ik denk dat het haar een goed gevoel gaf dat de stier naar ons ging. 'We kochten de stier en reden hem naar St Mary's. Mrs. Tuffley had haar veiling later dat jaar in November. Omdat we nu de stier hadden, kochten we 4 van zijn dochters om een dochtergroep te maken voor de shows. En om wat van zijn dochters te kunnen laten zien voor bezoekers.

"Bill heeft Chambric's geadviseerd voor het aankopen van vee sinds ze begonnen. Op de veiling dag kocht Bill 3 stuks voor het Chambric bedrijf. 2 daarvan waren volle zussen. Later, wilde hij er nog 2 om ook een eigen dochtergroep te kunnen zetten. Dus Bill vroeg me of we de dieren die wij gekocht hadden van Mrs. Tuffley ook aan hem wouden verkopen. Hij zei dat Chambric ons 2 koeien wou geven en \$1500 en dan moest ik ze brengen. Dus verkochten we Priscilli Burk Fobes en Burk Marymar Homestead naar Chambric. Ik kreeg 2 van hun melkgevende Carnation Streamliner

dochters en \$1500 cash, en ik bracht de koeien naar hun bedrijf in Rockford.

"3 jaar later in de beginjaren 1959, hadden we brand op school en het verwoeste de grootste melkveestal. De school besliste om niet te herbouwen. Dus hielden we een veiling in Maart.

De catalogus was geprint met de analyse van elk dier samen met de afstamming. De Tuffley's hadden hetzelfde gedaan en dat vond ik mooi. Bill was ook bij ons om de aankondigingen op de veiling te doen.

We hadden een goede veiling ook al was het gehouden een dag na een sneeuwstorm en hadden een gemiddelde van \$525 op 138 stuks vee, inclusief kalveren. Dat was het derde hoogste gemiddelde in het land dat jaar voor veilingen boven de 100 dieren. We hadden de voorzitter van de Holstein Association gevraagd om een praatje te houden voor de veiling omdat hij een vriend van me was. Hij zei het niet op de veiling, maar zelfs met hoe goed de veestapel was, zag hij niet dat analyse enige waarde had. Sommige mensen kunnen niet zien wat er voor hun staat vermoed ik.

Tuffley's stier (Maytag Burk Beechwood Fobes) topte de veiling. Hij was VG 88 en werd verkocht voor \$2000 op 10 jarige leeftijd. Bill kocht hem voor Chambric. We hadden 30 van zijn dochters in de veiling en vele anderen waren drachtig van hem.

Bill Frankenhoff is het eens met Mc Enery's verhaal van de Beechwood stier. Dat soort stieren waren schaars in die tijd, zegt hij. Wanneer Bill bij ons op het bedrijf was, leek het dat we het meeste een RRS nodig waren. Dat zou een 4-5-3 stier zijn in termen van vandaag. Toen waren er veel koeien die SSR. Maar het was moeilijk om een goede RRS stier te vinden. We moesten het hele land doorzoeken voor eentje.

"Voor een stier van zijn formaat was hij makkelijk mee om te gaan. Harold was nooit bang voor hem. Ten tijde van Tuffley's veiling waren er 29 dochters na 4 jaar dekdienst. Maytag Burk Beechwood Fobes stond op Chambric tot

het eind van 1959 toen werd beslist dat het beter was dat hij zijn leven op een KI station kon doorbrengen. Hij was geleased naar Piper Brothers een KI station in Watertown, Wisconsin. Waar hij nog een jaar leefde en volop beschikbaar kwam voor hun klanten.

Jij zegt dat hij Excellent werd op Chambric? Frankenhoff vraagt terwijl hij geïnterviewd wordt. Ik dacht daar gister over toen we elkaar spraken maar ik kon het me niet meer herinneren. Zie, Harold kon hem niet vanaf 89 punten krijgen wanneer de inspecteur kwam, ik ben er zeker van dat hij het geprobeerd heeft, maar daar bleef hij steken. 'Harry belde me altijd op als ze kwamen keuren of wanneer Bill langs kwam om te analyseren. 'Wil je ook langskomen? Zei hij dan tegen me.

"Jazeker, Ik zou gaan om te kijken wat er gaande was. Het was altijd een goede educatie. Op een keer belde hij dat Bill zou komen. Ik wist zeker dat Bill wist hoe de stier gescoord was. Als voormalig inspecteur, ik weet zeker dat hij het wist. Hij zou zo iets niet gemist hebben. Dus we kwamen bij de stier en hij stond daar gewoon perfect en Harold draaide zich richting Bill en zegt, 'hoe zou jij hem vandaag inschrijven'?

Ik dacht, dit is interessant voor Bill om dat het hem zo op het matje wordt gelegd door Harold.

Harold: "Zo Bill geeft hem zoveel voor Dairy Character . Zo veel voor Body Capacity. En zoveel voor General Appearance. Toen voegde Bill er vervolgens aan toe en zei '89 en een half'. Het kan beide kanten op.

"Ik kan het hem nog horen zeggen 'Could go either way'. Ik ging naar huis en vertelde mijn vader erover en die ging bijna dood van het lachen. 'Ja, zei mijn vader zei 'Ik kan Bill dat gewoon horen zeggen".

Was dat nu niet diplomatiek van Bill? Hij bekritiseerde de keurmeester niet. Hij had kunnen zeggen, ik maak hem 92 punten vandaag. Dat zou Harold echt blij hebben gemaakt. Maar in plaats daarvan maakte een eind aan de conversatie. Bill was ook het persoon die je niet in een hoek kreeg om iets te zeggen wat hij niet wou zeggen. Maar ik denk dat het

een hele mooie manier was om deze hele situatie aan te pakken.

Op Chambric kreeg Beechwood eindelijk Excellent in 1959. Roger Peters kende de stier ook 'Hij had kwaliteit. Handschoen zijde huid, net als Ideal Burk Elsie Leader. Beechwood was ongeveer 1050 - 1100 kilo, denk ik, maar handschoen zijde. En zo waren zijn dochters ook.

Al werkende met de 4 dochters van Beechwood kwam Weeks met de suggestie om de stier te kopen voor Chambric. Na het kopen van de 2 volle zusters op de Tuffley veiling en later twee van St. Mary's College, Chambric kwam uit in de showring met de 4 dochters voordat ze de top bereikten met de 2 volle zusters die reserve All-American productie werden. Ook werd de dochtergroep van Beechwood 2^e op een sterk bezette Chicago International die herfst maar kregen geen All-American nominatie.

De Beechwood dochters waren niet de enige koeien die Weeks naar Chambric bracht, maar ze hielpen een podium op te zetten voor wat nog moest komen. Nakomelingen van deze vier koeien zouden een grote impact maken op de veestapel de volgende 4 jaar.

Iowana Burke Fobes Maple (EX-93)
Nominated All American Aged Cow, 1959
Member Reserve All American Produce, 1959
Grand Champion Iowa State Fair, 1959
10-3 365 2X 20,789 4.4 906
Lifetime-132,241M

Maple was purchased for \$1,000 at the Tuffley sale at four years of age. She lived to over 13 years. In 1961 at 10 years, she was third (Dry) Aged Cow at Chicago. Bill Weeks is on the halter.

De beste dochter van Beechwood was Iowana Burk Fobes Maple-Ex 93 en ze werd volop gebruikt in de Chambric en Piper Brothers advertenties. Ze bezat veel kwaliteit en hielp de beste koefamilie op Chambric te ontwikkelen toen Weeks daar was en vele nakomelingen zijn gefotografeerd en staan in het boek *Creating Balance Between Form en Function*.

Even voorstellen: Marc Cranshof

Mijn naam is Marc Cranshof en ik ben 30 jaar. Dat ik ooit iets met koeien te maken zou hebben stond al in de sterren eer dat ik geboren werd, want de dag van mijn geboorte kalfden 9 koeien op ons bedrijf. Dit is in de laatste 30 jaar nooit meer voorgekomen. Ons bedrijf ligt in Eupen, een Duitstalige gemeente van België. Sinds dat ik kon lopen vond ik een koe altijd een aantrekkelijk dier en was ik na school altijd tussen de koeien en kalveren. Mijn vader sleepte mij dan ook vaak mee naar fokdagen. Daarom had ik vaak een excuus voor school nodig omdat dit vaak onder schooltijd was.

Mijn diploma's heb ik op de Waalse landbouwschool in La Reid gehaald. Mijn eerste contact met aAa was in 2001 gedurende een 3 maandenlang werkverblijf op een 3000 koppige melkveebedrijf in Michigan, USA. Een jonge Belg met wie ik samen deze reis deed, werkte al enkele jaren erg tevreden met Triple-a. Het klonk meteen logisch dat de Weeks Animal Analysis Methode kon helpen een duurzame veestapel te fokken. Na iets overtuigingswerk op het ouderlijk bedrijf kwam Maurice in Oktober 2001 voor het eerst onze veestapel analyseren. Gedurende de laatste 11 jaar is ons vee sterk in kwaliteit toegenomen. En zo kwam ik begin vorig jaar tot de conclusie dat ik de aAa-methode nog beter wilde begrijpen om ook andere boeren te kunnen helpen beter vee te fokken. Dus nam ik contact met Maurice op en ben ik gedurende 1 jaar met alle 4 analisten meerdere dagen op pad geweest, waarvoor dank. In augustus 2011 en februari 2012 had ik de mogelijkheid waardevolle gesprekken te mogen hebben

met James E. Sarbacker die mij uiteindelijk midden april opbelde om mij de benoeming tot analist mee te delen.

Vragen aan Harry Weier

Voor de vorige editie van de nieuwsbrief hadden we Harry Weier per e-mail gevraagd om wat informatie over zijn fokkerij, die kwam toen te laat en wat we al wisten hebben we toen opgeschreven. Hier nog een brief van Harry, voor de liefhebbers een aanvulling op de vorige nieuwsbrief..

Ik moet me verontschuldigen dat ik niet eerder teruggeschreven heb, maar ik ben niet zo'n schrijver. Ik ben beter in het zitten op een melkbus en over koeien en de historie van het ras te praten. Ik heb wat veilingcatalogussen bijgevoegd die helpen de vragen te beantwoorden.

Kunt u iets over Storm Cloud-Ex 97 vertellen en over zijn stamboom?

De Storm Cloud stier is op mijn veiling verkocht aan de Utah State College, die hem gebruikten net als enkele andere fokkers uit Utah en Idaho. Toen de eerste lichte dochters kalfden dacht ik dat het een koeienmans droom was (gemiddeld grootte, goed geuierde, brede koeien met goede benen) Een echte 516 stier. Storm Cloud werd te groot (1350 kg) voor hun om met hem te werken en dus kocht ik de stier terug voor slachtprijs. Storm Cloud's moeder en grootmoeder waren extreem, zware, brede koeien die wisten waarvoor de melkemmer bedoeld was. Hij gaat 25

generaties terug naar Inka, geïmporteerd in 1877 vanuit Leeuwarden.

We hoorden dat u erg gecharmeerd was van Stardust en Storm. Kunt u uitleggen waarom?

Wanneer ik een stier gebruik, houdt ik ervan dat hij warm bloed heeft (lijnenteelt) en van een solide familie komt. Ik kijk wat hij kan doen voor mij, niet wat hij kan doen voor anderen. Stardust was 1 van de laatste stieren die je frame een voorhand kon geven en ik hield van de koeien en stieren in zijn stamboom. Ik geef toe wanneer je hem verkeerd gebruikte dan kreeg je sawdust (zaagsel). Stardust voert terug naar Vrooka, geïmporteerd in 1884 van H. Vis, Enkhuizen, Noord Holland, waar ook Ivanhoe, Kingpin en Lakefield Fobes Delight uitkomen.

Storm was een outcross melkstier en ik mocht de familie achter hem. ik had de voorhanden, hij de fijne botten, hij gaf me balans, betere uiers en beter speenplaatsing.

De laatste twee stieren die ik gefokt heb zijn Two Thumbs up, Ex 93-4jr, negende generatie excellent. Hij is een Stardust uit Senator Aleasha Ex 94. Hij is gebruikt in verschillende veestapels in de US en Australië. Noah, Ex 90 op 18 maanden en aAa 516423, is een Storm Cloud zoon uit Stardust Ramona Ex 90 uit Senator Reba. Hij heeft 3 volle zussen die EX 92 zijn en twee zijn VG 86 op 2 jaar. Noah kalveren lijken veel op Storm Clouds, maar met langere botten.

We hoorden dat u een Tonyma Ormsby Senator fan bent, kunt iets over deze stier zeggen?

Ik bewonder Thonyma Ormsby Senator en Spring Farm Fond Hope, omdat het min melkstieren waren maar ze komen voor in de stambomen van de meeste holsteins in de VS.

We zagen dat u op dit moment ook een 15 jarige Ex 95 koe heeft met dubbel Astrojet in de afstamming. Wat kunt u over haar vertellen?

Samore werd gekocht op mijn bedrijfsbeëindiging veiling door mijn dochter en schoonzoon. Toen Samore ouder was werd ze naar Sunshine in Wisconsin gestuurd om te spoelen, maar ze wou niet spoelen en toen hebben ze haar weer naar mij gestuurd. Ik kreeg haar drachtig en ze werd Ex 95 bij mij thuis, ze is vorig jaar maart dood gegaan.

Kunt u wat vertellen waarom u zo'n voorstander bent van lijnenteelt?

Lijnenteelt fokkerij zoals Pete Moore (Colony Farms) dat deed. Ik ben niet slim genoeg om een veestapel te fokken en lang te overleven met alleen koud/vreemd bloed. Lees de historie van elk ras of diersoort, je zult erachter komen dat het meeste voordeel werd gemaakt met inteelt en lijnenteelt. Zelfs vandaag zie je hier en daar wat lijnenteelt bij Durham, Damion en Goldwyn om er een paar te noemen. Lijnenteelt kan alleen gedaan worden met sterke, uitstekende dieren, anders krijg je shit. Genomics zal nooit een echte fokker die zijn vee bestudeerde kunnen vervangen. Ik denk dat meer veestapels wat van hun eigen stieren zouden gebruiken we meer diversiteit in ons ras zouden hebben. Het probleem is dat de meeste mensen geen vertrouwen hebben in hun eigen fokkerij, maar willen verkopen naar een KI voor anderen om te gebruiken. Vergeet niet' de stier is de beste manager op een melkveebedrijf" hij maakt de koeien drachtig!

Kunt u iets vertellen over waarom u geen melkcontrole doet, ik heb iets opgevangen dat dat bij velen maar 1 keer daags gebeurt?

Ik heb niet veel vertrouwen in veel melklijsten bij vele geregistreerde bedrijven meer. Maar weinig bedrijven testen meer dan 1 melking per dag, er is geen hercontrole meer. De melkcontrole belt van te voren en er is BST, het heeft meer met merchandising te maken dan met eerlijke lijsten.

U hebt een veiling gehouden een aantal jaren terug waar de prijs tot de hoogste van de VS behoorde,

zonder dat de koeien melklijsten hadden?

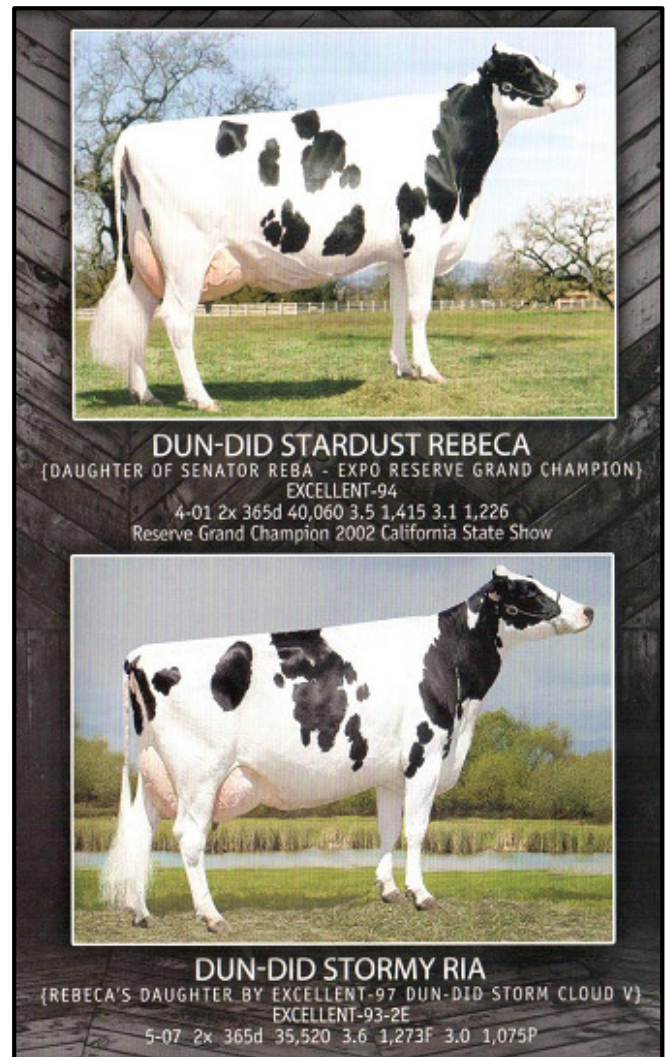
Ja, mijn veiling was de 4de of 5^e hoogste veilingprijs in de VS in dat jaar. Sommigen konden de hoge prijzen niet geloven, maar zoals Marlow Nelson tegen me zei na de veiling, je hebt zware, exterieurrijke koeien die eruit zagen alsof ze melk gaven, en daar waren de kopers het mee eens. Ik heb ook een veestapel verkocht in 1973 (allemaal behalve 9 koekalveren van Fashion Man) en het was de 2^e hoogste veiling in de VS achter Carnation Farm, die alleen een klein deel van hun veestapel verkocht.

Fashion Man's stamboom voor vele combinaties met Jules Kin Fobes en voert 15 generaties terug naar Vickery, geïmporteerd in 1884 en gefokt door D. Pasma, Rauwerd, Friesland. Ook de beroemde koe Vickery Vale Mechthilde Ormsby van John Hetts voert terug op deze koe.

Ik was bijna 40 jaar veekoopman in hoogwaardige Canadese koeien, om die reden had ik altijd ruimte nodig in mijn stal, daardoor is mijn Dun-Did veestapel altijd klein gebleven. Ik hield altijd ongeveer 30 koeien. Terugdenkend denk ik dat dit een goed ding was, daardoor verkocht ik behoorlijk, geen melk, niet mee verder fokken, geen goed exterieur en de deur uit. Vandaag de dag hebben dochter Pam en schoonzoon Daryl hun Ocean View Genetics veestapel op mijn bedrijf, en heb ik maar 10 koeien.

Ik heb altijd een hoog geclassificeerde veestapel gehad, ongeveer 375 geclassificeerde koeien, ik fokte ongeveer 25% Excellent en 93% zijn Good Plus of beter. Ik fokte een 97 punten stier, een Ex 95 koe, 1 reserve kampioen op de World Dairy Expo, en 1 reserve kampioen op de Western National Spring Show.

Ik hoop dat ik de antwoorden op jullie vragen hiermee heb beantwoord en jullie niet met bullshit het verveeld. Ja, aAa is een instrument dat zelfs voor een Redneck figuur als mij werkt. Die koeien fokt voor zichzelf en ze niet voor een ander pimpt.

2 koeien van Harry die bij zijn dochter op het Ocean View bedrijf in California stonden en zodoende wel melklijsten hebben

Bob Miller laat koeien analyseren

Ongekend: vanaf 1970 ging 18% van de dieren op Mil-R-Mor Holsteins in Orangeville, Illinois met een excellente status in de boeken en dat tegenover een populatie gemiddelde van slechts 2%. Een daverend succes op het bedrijf waar 'Queen of the Breed' Glenridge Citation Roxy tot volle wasdom kwam. Meer dan veertig jaar lang fokkerijvernuft te over zou je zo zeggen. Toch: afgelopen januari was het dan zover. Mil-R-Mor Holsteins liet voor het eerst in haar bestaan koeien analyseren door een erkende aAa-analyseur. Niet dat aAa voor eigenaar Bob Miller helemaal nieuw is. Integendeel: Bob Miller is gepikt en gemazeld met de aAa benadering. Dat liet hij afgelopen najaar nog weten tijdens zijn voordracht op de

jaarvergadering. Bob en Bill Weeks waren goede bekenden van elkaar en deelden hetzelfde gedachtengoed bij het beoordelen van dieren. Zette Bill Weeks alles op een rij en creëerde daarmee de 123456-coderings methode, bij Bob Miller zat alles simpelweg in zijn hoofd op geslagen. Koeien een driecijferige code geven was voor hem simpelweg een bevestiging van wat hij al wist. Dus waarom laten analyseren? Het kost nog geld ook!

'Maar nu ben ik tachtig en zit niet meer de ganse dag tussen de koeien. Mijn kleindochter kent de koeien veel beter dan ik, zij werkt de hele dag met ze. Ze doet grotendeels de fokkerij en dat doet ze goed. We willen echter allemaal dat de aAa-filosofie niet verloren gaat. Door een officiële analist de koeien te laten analyseren wordt die denkwijze op een accurate manier vastgelegd. Het is bovendien ook goed om iemand van buiten naar de koeien te laten kijken,' vertelt Bob Miller desgevraagd. In totaal 60 melkkoeien werden door analist Ed Smith en Bob Miller bekeken. Tot discussies en verrassingen leidde dat niet. 'Ik heb de koeien niet vooraf zelf gecodeerd. Samen met Ed ben ik door de koeien gegaan. We vonden allebei dat vooral code-4 en in mindere mate code-5 vaak nodig waren, maar daarin verschillen we niet veel van andere bedrijven. Ook voor ons is het moeilijk de juiste stieren te vinden. We gaan eerst voor de beste stieren qua pedigree, daarna bekijken we de aAa-code,' besluit Miller.

Verslag Nieuw Zeeland

Jan was precies 2 jaar geleden ook naar Nieuw Zeeland geweest en het is de bedoeling dat elke 2 jaar te herhalen. Met name LIC vraagt hierom omdat aAa gebruikers in Amerika en Ierland interesse hebben in Nieuw Zeelandse stieren

Op 28 februari kreeg ik een telefoontje van Jan Schilder of ik eventueel ook mee kon naar Nieuw Zeeland. Vertrek over 3 a 6 dagen! Maar natuurlijk wou ik mee dus wat telefoontje plegen om dat mogelijk om de planning wat te verschuiven en ready to go! Het was de bedoeling om midden maart te

vertrekken maar omdat er nooit een definitieve beslissing uit Nieuw Zeeland kwam waren nu de vliegtickets nogal wat duurder. Amerikaanse collega Greg Palen zou mee als bull committee maar die kon op korte termijn niet en had later in april ook geen mogelijkheden net zoals Jan die niet had. Dus er moesten nu eens knopen doorgesneden worden. Het werd uiteindelijk 5 maart toen we vertrokken.

Na een reis van een etmaal kwamen we op 7 maart rond de middag, plaatselijke tijd aan in Auckland in het Noorden van het Noordereiland. We reden al gauw langs koppels koeien in de Waikato, het gebied waar de meeste koeien gehouden worden. Het leek me nogal droog en de koeien hadden niets te vreten. Later werd ons verteld dat het en nat jaar was en het normaal in die streek helemaal bruin is. Er was dan ook goed gemolken. Qua seizoenstijd was het te vergelijken met september hier en in de Waikato heb je dan net de droge zomer achter de rug. De koeien moeten het in deze tijd van het jaar doen met 9 kg/ds gras, een droge koeien rantsoen en puur deze tijd overleven, bijvoeren gebeurt minimaal, en dat vinden velen al gauw te duur, dus verbaasd het je dan ook niet dat de gemiddelde productie in Nieuw Zeeland maar 4000 kg is. De melk moet dus in deze streek in juli t/m januari gemolken worden, daarna moeten ze het met minder voer doen. In deze streek groeit het gras in de winter nog wel wat door en is er voldoende voer voor de droge koeien en hoeven ze niet uitgeschaard te worden.

Op 8 maart stond de hoofdlocatie van KI organisatie LIC in Hamilton, wat ook in de Waikato, ligt op het programma. De stieren lopen hier allemaal het hele jaar door buiten op een afgerasterd perceel grond, fokstieren alleen, los of aan een ketting die verschuifbaar is aan een lier die boven het perceel hangt, dit om de regelmatig dekkende stieren makkelijk te kunnen vangen. De jonge stieren liepen veelal in een groter perceel in groepen van +/- 10 stuks. Het hele KI terrein bestaat uit vele hectares. We reden dan ook in een busje het terrein rond en stopten hier en daar weer bij een perceel om een stier te analyseren. Bij de jonge stieren reden we met het busje het land

in om dichterbij te kunnen komen. We hebben hier totaal ruim 50 stieren geanalyseerd. Vanuit Hamilton hebben we nog enkele pinken van Jamie Taith onderweg meegenomen, die hij had uitgeschaard bij zijn moeder in de Waikato. Daarna afgereisd naar het zuiden, het Mangawatu-Wanganui gebied. Halverwege langs het Taupo meer gereden waar we nog enorme vulkanen op de achtergrond zagen. Zo'n kleine 400 km verder kwamen we in het pikke donker, want in Nieuw Zeeland is het echt donker, aan bij Bruce Cameron in Marton op 2/3 van het noordereiland.

De volgende morgen zag ik pas dat we in een open gebied waren aangekomen, ik had met 1 rij bomen langs de weg net het gevoel dat we in een bos reden. De volgende morgen zijn we een uurtje doorgereden naar Jamie Taith in Palmerston North, een biologisch melkveehouder die zijn eigen melk verwerkt tot yoghurt en dat het hele land door verkoopt. Yoghurt is duur in New Zeeland, gezien hij het golfterrein van de burens erbij had gekocht, omdat hij veel last had van golfballen die ook de koeien naar binnen werken en daardoor voor problemen zorgen, dachten wij dat hij heel goed draaide.

Jan was hier 2 jaar geleden ook al geweest en Jim Sarbacker 9 jaar geleden voor het eerst, Jamie was begonnen om hoornloos te fokken, omdat Jamie alles in de yoghurt stopte fokte hij niet meer op gehalten, hij had liever meer liters want hoe meer liters hoe meer yoghurt. Hij was daarom gestopt met het gebruik van jersey's. Daarna zijn we doorgereden naar de Locatie van LIC in Palmerston North waar de wachstieren worden gehouden. Het was deze dag bewolkt weer maar gezien de schone lucht met weinig reflecterende stofdeeltjes en een dunne ozonlaag was ik eind het eind van de dag verbrand. Daarom lopen hier dus veel mensen met een hoed op en dragen velen een zonnebril ook met bewolkt weer, dacht ik later.

Een prachtige koe bij Jamie Taith.

's Avonds terug gereden naar Bruce Cameron om daar de volgende dag zijn hoornloze jersey's te analyseren. Hier was nog een veearts aanwezig die graag wou komen kijken wat wij deden en zeer geïnteresseerd en ook een hele tijd heeft meegelopen, voor ons ook een pijler van echte interesse, kan zo maar zijn dat er in die buurt over 2 jaar meer geïnteresseerden zijn om te analyseren. Ook hier was Jan 2 jaar geleden geweest. Zijn homozygote hoornloze 651 stier stond toen bij KI Samen Nieuw Zeeland voor spermawinning en sierde de voorpagina van de nieuwsbrief van September 2010. Hij stond er nog steeds in blakende vorm bij. Hier hebben we de hele morgen geanalyseerd om de s 'middags weer naar Palmerston North te rijden omdat Burry Manderson die 9 jaar geleden een lezing van Jim had bijgewoond ter ore was gekomen dat wij in het land waren en of wij tijd hadden om te komen, zo hebben we daar 's middags ruim 100 van zijn 300 a 400 melkkoeien geanalyseerd. Deze man had al informatie van de website uitgeprint en zich goed ingelezen, en hij kwam een prachtige uitspraak om met triple-a te beginnen. I want to have more control! Oftewel: Ik wil meer controle! Hij was de paringsprogramma's die computermatig een paring maken beu en was niet tevreden over de resultaten. Hij wou zelf weer snappen hoe die tot stand komen en een idee hebben waar hij mee bezig is. Zo zie je dat overal in de wereld waar koeien gemolken worden interesse is in koeien analyseren en zo'n bedrijf met een nadenkende ondernemer weer een basis is om ook in Nieuw Zeeland aAa van de grond te krijgen. Vanuit

Palmerston North zijn we weer terug gereden naar Bruce Cameron waar we verder gegaan zijn met het jongvee wat uiteindelijk weer zorgde voor een lange dag analyseren.

De Mangawatu-Wanganui is overigens een prachtig gebied waar nu veel gras stond gezien een natte zomer, ook zag je hier nog wel eens een pivot/beregeningsinstallatie voor de drogere zomers, een gebied waar ze koeien in ieder geval voldoende gras aanbieden, ook hier groeit het 's winters nog voldoende door om de koeien van voldoende gras te voorzien.

De volgende dag naar Wellington gereden, in het zuiden van het noordereiland. Hier de huurauto ingeleverd en op het vliegtuig naar Invercargill dat in het zuiden van het zuidereiland ligt. Hier werden we opgepikt door Piet van de Ven, vertegenwoordiger van KI Samen waar we geslapen hebben en die ons rondgereden heeft. De volgende dag hadden we een lezing tussen de koeien ,wat ze daar een fieldday noemen, bij de familie van Rossum. Nederlandse immigranten en zij kwamen van oorsprong uit Abcoude. Hier kwamen een 10 tal mensen op af, veelal jonge Nederlandse jongens en meiden die als sharemilker waren begonnen en langzaam meer koeien beginnen op te bouwen.

Die middag nog bij de Familie Blom gaan kijken die wat meer naar het Oosten en zitten, achter een berg die zorgt voor een wat ander klimaat. Dit is de reden dat ze hier voor stallen hebben gekozen en en de helft van de veestapel voor de winter laten afkalven voor wintermelk. Jan was hier 2 jaar geleden geweest maar nu pasten ze een kleur systeem van scherp en rond toe wat KI Samen gratis doet als extra service. Samen bied deze service aan om wat meer marktaandeel op het zuidereiland te verkrijgen in een markt waar LIC en Ambreed 95% hebben .Bij Blom melken ze 1300 koeien en hadden ze moeite met het praktisch uitvoeren van goede paringen. De reden was dat ze probeerden alleen maar 100% paringen te maken waardoor het uiteindelijk niet

praktisch meer bleek. Dus ook dit bezoekje was weer nuttig, hier hebben we het Use Made Simple formulier uitgelegd, Een 60% paring kan ook nog goed werken en in het het Use Made Simple formulier is alles opgedeeld in groepen, binnen een groep maak je 100% tot 60% paringen, wanneer je per groep een goede stier uitzoekt kan je het heel simpel en praktisch houden. Dus nu kunnen ze met de analyses van 2 jaar geleden weer aan de slag.

Luca PP aAa 651 bij Bruce Cameron. Homozygoot hoornloos

De volgende dag bij Kees Oostveen analyseren, hier was Jan 2 jaar geleden ook geweest en Kees is oud bestuurslid van de triple-a vereniging. Kees had ook verschillende mensen uitgenodigd en hier waren ook zo weer een stuk of 8 veehouders aanwezig om mee te kijken.

Die middag heeft Piet ons wat van de omgeving laten zien, werkelijk prachtig land Nieuw Zeeland! Op het zuidereiland komt het klimaat al weer wat meer richting Nederlandse omstandigheden, hier groeit het in de periode dat de koeien droog staan niet. De koeien moeten worden uitgeschaard omdat ze anders teveel zouden vertrappen, ze gaan naar percelen waar een knolgewas staat en ze de bladeren en knollen op mogen vreten, deze trekken ze zelf uit de grond. Verder staan balen langs beide kanten van het perceel opgesteld, elke dag wordt een draad verzet zodat ze er dagelijks 2 baal bijkrijgen, de koeien staan in deze tijd op een klein hoopje en maken alles zwart en de akkerbouwers die de koeien inscharren willen dit graag omdat op deze manier hun land bemest

wordt. Niet helemaal ideaal en daarom zie je dat er op het zuidereiland nu ook wel stallen gebouwd worden met als gevolg dat men dan ook winters gaat melken en men ook gaat inkuilen. Daarnaast zijn de grondprijzen met 30.000 euro gemiddeld ook hoog en is meer en beter voeren vaak goedkoper om te groeien dan land aankopen. Om te groeien kiest men dan voor een iets hogere kostprijs en een hogere wintermelkprijs moet dat deels vergoeden.

De volgende morgen naar het vliegveld van Invercargill op naar Christchurch, 2 uur wachten en via Singapore, 8 uur wachten, naar Amsterdam. Na 40 uur onderweg geweest te zijn waren we 15 maart rond koffietijd weer in Heerhugowaard. Waren we in Nieuw Zeeland net gewend aan het nieuwe ritme, gingen we weer compleet over de kop.

Nog een aardigheidje om te weten: er werd ons verteld dat Kian in Nieuw Zeeland een positieve fokwaarde voor vruchtbaarheid heeft van +1, wat een dag beter dan gemiddeld inhoud. Op een grotendeels gras rantsoen en geen grote hoeveelheden mais of krachtvoer en meer beweging blijkt hij wel goed voor vruchtbaarheid te scoren. Er is dus een oorzaak voor zijn mindere vruchtbaarheid. Ik hoor van veehouders ook wel eens dat de Cervix bij insemineren van de Kians vaak wat verder weg ligt, vermoedelijk vervetten ze hier van binnen wat eerder dan in Nieuw Zeeland en kalven ze daar makkelijker en is er inwendig meer ruimte voor de geslachtsorganen.

Jurjen Groenveld

Het was voor de koeien goed vertoeven in de Manguwatu-Wangai op 2/3 van het noordereiland. Hier liepen ongeveer 300 van de 1500 koeien die alweer gemolken waren en alweer 1.5- 2 km van de melkstal hadden gelopen.

Fieldday bij van Rossum op het Zuidereiland vlak bij Invercargill.

Je ziet in Nieuw Zeeland veel Keep it simple melkstallen, een afdak aan het gebouw waar de melkinstallatie en melktank staan. Bij Burry Manderson was het melkerstijd en zijn we na ruim 100 dieren opgehouden.